

3. „Liga” wykonując zarząd i użytkowanie wymienionych wyżej obiektów ponosi wszystkie koszty z tym związane z wyjątkiem kosztów inwestycji (§ 3).

4. „Liga” nie może bez zgody Ministerstwa Komunikacji zmieniać przeznaczenia przejętego w zarząd i użytkowanie sprzętu i obiektów, jak również usuwać z tych obiektów, celem innego użytkowania, sprzętu i urządzeń, które stanowią całość użytkową.

§ 2. Przekazanie „Lidze” sprzętu i obiektów, wymienionych w § 1, następuje w formie protokołów zdawczo-odbiorczych, podpisanych przez stronę zdającą i odbierającą w obecności delegata Ministerstwa Komunikacji.

§ 3. Inwestycje na lotniskach i szybowiskach, przekazanych „Lidze”, przeprowadza Ministerstwo Komunikacji w ramach rocznych planów inwestycyjnych w okresie planu 6-cioletniego, przy uwzględnieniu opinii „Ligi” co do kolejności wykonania inwestycji i ich rozplanowania ze względu na potrzeby szkoleniowe.

§ 4. 1. Ministerstwo Komunikacji stawia do dyspozycji Zarządu Głównego „Ligi” kredyty, figurujące w budżecie Ministerstwa Komunikacji na rok 1950, przeznaczone na cele szkolenia lotników i popierania sportu lotniczego. Wysokość sum na poszczególnych paragrafach budżetu ustala wspólnie przedstawiciele Ministerstwa Komunikacji, Ministerstwa Finansów i „Ligi”.

2. W ramach kredytów, określonych w ust. 1, „Liga” opracuje szczegółowy preliminarz wydatków i dochodów, który zostanie przedłożony do zatwierdzenia Ministerstwu Komunikacji i Ministerstwu Finansów. Kredyty będą przekazywane „Lidze” w okresach miesięcznych na konto, które „Liga” zgłosi Ministerstwu Komunikacji.

3. Wszystkie dowody rozchodowe i przychodowe „Ligi” przechowuje w swych aktach.

§ 5. Uprawnione organa i sposób sprawowania nadzoru nad sprzętem i obiektami oddanymi „Lidze” w zarząd i użytkowanie (§ 1) oraz nadzoru nad działalnością „Ligi” w zakresie przyznanych jej kredytów (§ 4) określi odrębne zarządzenie Ministra Komunikacji.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

K. Rokossowski
Marszałek Polski

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ W. Wolski

686.

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 maja 1950 r.

● zmianie listy przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) ogłaszam, że zostały cofnięte uprawnienia agenta dewizowego, udzielone:

1) Komunalnej Kasie Oszczędności m. Gdyni — decyzją z dnia 18 października 1945 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 29, poz. 245),

2) Bankowi Ludowemu w Rybniku — decyzją z dnia 30 września 1946 r. (Monitor Polski Nr 108, poz. 201),

3) Komunalnej Kasie Oszczędności Powiatu Bystrzyckiego w Bystrzycy — decyzją z dnia 26 września 1947 r. (Monitor Polski Nr 133, poz. 832).

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

687.

UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 4 maja 1950 r.

w sprawie upowszechnienia pracy zespołowej i dostosowania norm pracy w budownictwie do nowych metod wykonawstwa.

Rozwój współzawodnictwa pracy w budownictwie, nowe metody pracy zespołowej i osiągnięcia racjonalizatorów oraz postępująca mechanizacja budów już w ciągu roku 1949 zmieniły w sposób poważny dotychczasową organizację robót budowlanych.

Doświadczenia ubiegłego roku wskazały jednak na wady obowiązującego Katalogu Norm i Cen Jednostkowych, któ-

ry niejednokrotnie wywoływał niesłuszne proporcje w płacach poszczególnych robotników i nie pobudzał do podwyższania kwalifikacji i trwałego wzrostu wydajności pracy.

Dla stworzenia odpowiednich warunków pracy i płacy, dostosowanych do nowej organizacji metod wykonawstwa i ułatwiających upowszechnienie systemu pracy zespołowej, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała, co następuje:

I. Zleca się Ministrowi Budownictwa opracowanie w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Pracowników Budownictwa, projektu zmian w szczegółowym Katalogu Norm i Cen Jednostkowych i przedstawienie projektu tych zmian Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, który zmiany te zatwierdzi, działając w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

Zmiany, o których mowa wyżej, uwzględnią aktualny stan organizacji wykonawstwa robót budowlanych i wyrażą się w ustaleniu prawidłowych norm pracy, ze szczególnym uwzględnieniem zespołowego systemu pracy.

Zmiany te, zgodnie z roboczymi założeniami Komisji Norm z dnia 29 marca 1950 r. podniosą dotychczasowe normy o około %:

	deskowanie	zbrojenie	betonowanie	murarskie właściwe	murarskie transportowe	cieśleiskie właściwe	tylnarskie transportowe	wodno-kanalizac.	tylnarskie właściwe	elektrotechniczne
tradycyjne	12%	42%	57%	11%	13%	25%	50%	22%	12%	1%
dwójkowe				38%					71%	
trójkowe				79%				36%	80%	15%

I w związku z tym dokonana zostanie podwyżka t. zw. zachęty akordowej dla prac zespołowych w murarce, tynkarstwie i robotach wodno-kanalizacyjnych, z przeznaczeniem tej podwyżki dla kierującego zespołem.

Ponadto Katalog ten określi roboty, które winny być wykonywane wyłącznie w ściśle oznaczonym systemie zespołowym.

II. Ustala się, że Katalog Norm i Cen Jednostkowych, o których mowa w pkt. I niniejszej uchwały, wejdzie w życie z dniem 15 maja 1950 r., i z tym dniem uchylili się w drodze protokołu dodatkowego, zawartego pomiędzy zainteresowanymi przedsiębiorstwami, a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa, wszelkie dotychczas stosowane Katalogi Norm i Cen Jednostkowych w budownictwie, w szczególności Katalog, stanowiący załącznik do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7.V. 1949 r.

III. Minister Budownictwa oraz inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wydadzą w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa odpowiednie zarządzenia, zapewniające wejście w życie Katalogu z dniem 15.V. 1950 r. we wszystkich podległych im przedsiębiorstwach, które dotychczas stosowały układ zbiorowy pracy dla przemysłu budowlanego.

IV. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, opracują do dnia 15 maja 1950 r. plan upowszechnienia zespołowego systemu pracy dla tych robót, które w Katalogu określone zostaną jako roboty, które winny być wykonywane w systemie zespołowym.

Plan ten ustali terminy, poczynając od których prace wyznaczone w Katalogu dla systemu zespołowego będą na konkretnie określonych budowach względnie zespołach budów, wykonywane wyłącznie w tym systemie.

V. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, równocześnie wydadzą szczegółowe instrukcje, zapewniające:

- sprawną organizację robót na budowach ze szczególnym uwzględnieniem zespołowych systemów pracy, oraz
- właściwe zaopatrzenie budów w materiały i sprzęt.

VI. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, w drodze zarządzeń, wydanych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa ustala, że:

1. Prace, objęte normami i cenami jednostkowymi, nie mogą być wykonywane i opłacane w systemie dniówkowym.

2. Postanowienia § 11 układu zbiorowego pracy w budownictwie, jako wyjątkowe, nie dopuszczają wykładni

rozszerzającej i mogą być stosowane wyłącznie w tych przypadkach, gdy zostanie stwierdzone, iż po stronie pracownika nie ma jakiegokolwiek winy, niedbalstwa lub lekceważenia, które spowodowały niemożność uzyskania przez niego przy pracy akordowej zarobku równego stawce dniówkowej, właściwej dla tego pracownika.

3. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia za postój przez niego nie zawiniony jedynie wówczas:

a) gdy o powstaniu postoju natychmiast powiadomił bezpośredniego przełożonego na budowie, a ponadto

b) w przypadku, gdy postój mógł być przez pracownika przewidziany, jeśli uprzedził kierownictwo budowy lub bezpośredniego przełożonego o niebezpieczeństwie postoju.

VII. Minister Budownictwa i inni właściwi Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wydają zarządzenia:

1. zobowiązujące kierownictwo budów do niezwłocznego, po powstaniu postoju, przenoszenia pracowników do prac zastępczych o odpowiednim znaczeniu gospodarczym względnie—w razie braku takich prac, na okres przekraczający 5 dni, do niezwłocznego postawienia pracowników do dyspozycji władz przedsiębiorstwa dla zatrudnienia w innym miejscu pracy w obrębie tego samego przedsiębiorstwa;

2. zakazujące zatrudnienia pracowników kwalifikowanych przy pracach z natury rzeczy przewidzianych dla robotników niekwalifikowanych (prace placowe, transportowe, porządkowe itp.), a to nawet w ramach zastępczego zatrudnienia, o którym mowa wyżej pod pkt. 1;

3. ustalające osobistą i materialną odpowiedzialność kierowników budów i kierowników przedsiębiorstw budowlano-montażowych za wszelkie zaniedbania w organizacji robót na budowach, powodujące powstawanie postojów;

4. ustalające zasady sprawozdawczości, zawierającej dane o przyczynach i rozmiarach postojów na budowach.

VIII. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Budownictwa oraz innym właściwym Ministrom.

IX. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW H. Minc

688.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 11 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Młyn Elektryczny i Kaszarnia w Raciborzu, wł. Edmunda Ekowskiego.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 11 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Młyn Elektryczny i Kaszarnia w Raciborzu, ul. Batorego Nr 5, stanowiącym własność Edmunda Ekowskiego.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się przedsiębiorstwu państwowo-społdzielczemu „Polskie Zakłady Zbożowe” w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z przepisami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

689.

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: HANDLU WEWNĘTRZNEGO, PRZEMYSŁU
CIĘŻKIEGO, KOMUNIKACJI oraz FINANSÓW

z dnia 8 maja 1950 r.

o zmianie zarządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Skarbu z dnia 18 listopada 1948 r.

w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży nietypowych, nadetatowych lub zbędnych pojazdów mechanicznych, użytkowanych przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe.

Na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w sprawie wyzbywania się przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, wraków i ich zespołów—art. 21 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Skarbu z dnia 18 listopada 1948 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży nietypowych, nadetatowych lub zbędnych pojazdów mechanicznych, użytkowanych przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe (Dz. Urz. Min. P. i H. Nr 28, poz. 343) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 6 pkt. 1 w wierszu 1-szym po słowach: „do kategorii 1-szej” dodaje się słowa: „i 2-giej”,

2) § 6 pkt. 2 skreśla się.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich
KIEROWNIK MINISTERSTWA PRZEMYSŁU
CIĘŻKIEGO K. Zemaitis

MINISTER KOMUNIKACJI J. Rabanowski
MINISTER FINANSÓW K. Dąbrowski

690.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 13 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Wytwórnia Wyrobów Plastycznych i Gumowych „Plast” Kazimierz Hempel S-ka z o. o. w Warszawie.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Wytwórnia Wyrobów Plastycznych i Gumowych „Plast” Kazimierz Hempel S-ka z o. o. w Warszawie, przy ul. Przemysłowej Nr 22.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem powierza się Zjednoczonym Zakładom Przemysłu Kosmetycznego w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO
B. Rumiński

691.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 kwietnia 1950 r.

w sprawie upoważnienia przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa, Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne” do udzielania zamówień osobom niewymienionym w art. 5 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego, co następuje:

§ 1. Za usługi transportowe w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się zarówno zbiorowy przewóz przesyłek drobnicowych lub przewóz całowozowych ładunków na zamówienie osób, określonych w art. 1 powołanej w wstępie ustawy, jak i wynajem pojazdów tym osobom w